

Qěten 2.5.2002 - Pici:NEWIM Muhehe(c)

první máj,
byl lásky čas,
plný urnový háj.

(jo, kdybyste nepobrali co je to urnovej háj, tak doufám víte, že URNA je Útvar Ryxlého NAsazení)

Taxem si naistalował ACEhtml a docela mě nasralo.. Tak nějaxem si rozhodil kodování diakritiky.. Jo, ještě jedna věc: Všici co mě budete v sobotu volat na mobil, vězte, že už tejden mám podtečenej buffer s kreditama, takže nezawolám nazpět... :-)))))) 18:24 - Sem u Bushky a čekám, až přijde nákej týpek se sířofkama. Budeme sířovat. A tak čekám, protože se až tak celkem nic neděje. Ubique někam zmizela. DOšli mi cigára a je to pječně k nasrání. Nemám co kouřit. Baterky taky pomalu doxázej, ještě asi hodinu a budu na dně. Myslím, že sem asi trochu zkouřenej. Dneska sem udělal jednu hustou věc. Sem zvědavej jak dopadne. Nemůže to bejt hustší než to je. Dobrá věc se podařila, rozhodil sem zálohování pomocí Amandy. V outerý datka a přeložení toho nesmyslu a dneska už mi to lupe na pásku. Ještě musím vyřešit jestli budu dělat pokaždý full backup nebo imkrementální backup. Spíš to nechá na full, protože těch dat nebude až tak moc giga. Tak 4-5, víc ne. To se mi tam s kompresí jednou za štrnáct dní v pohodě vejde. Sem akorát zvědavej, esli neprijde právě v tu kritickou dobou, přes finálním spuštění po otestování, nějakej hustej průser, kdy odmítne nějakej disk spolupráci s CIA.

Týý jó, já sem ale fakt asi zhulenej. Přidal sem DO projektu zatím poslední článek pro koukat.cz "**S Českými drahami za hranice všdních dnů**".

Sem celkem šťastnej. Du sluxátek mi hrajou Icon of Coil, sice takový wíc taneční remixy, ale taky DObrý. Sedí mi to. Doufám, že xixt do wosmi dorazí. Jo, a docela se to začíná srát s MMM2002. Jako bude, zaručeně, jenže primátor Kasl se nějak posral a nexce tu ploXu pronajmout, že se to prej neslučuje s drogovou politikou města Prahy. Je to vůl. Takže esli se to nevydaří nějak vyřešit, tak to bude, ale bez muziky, stánkou a bude se muset hovořit ze země. No, kdyby bylo na mě. Tak bych normálně sezval nějaký sound systémy s kamiónama a docela regulérně nechal zabklokovat Letnou. Když už nátěr proti politikům a společnosti, tak aspoň pořadnej... Ježíš, teďka sem si to po sobě přečet, a těx překléépůůů. Fakt ty wole, už nepiš. A nebo jo... :-))))

Jó, musím konstatovat, že fakt miluju unixový systémy. Vždycky se DOčkám nějakýho úžasného objevu, kdy se DOzwím něco nowýho. Fakt, tenhle pocit sem u woken nepocitřoval. Je teda fakt, že teďka jedu pod dwoukilama, ale nijak netoužím se v nich hrabat a zjišťovat nějaký informace. Jo, tak jako vím, kde se co nastavuje, teda wobčas, ale NEWím-li, taxi zawolám, že? Ale prostě nějakou tu DOMénu sem sxopnej rozhodit, nějakej ten web taky nebo nakonfigurowat připodělanej fajrwol, je to takový rutinní, protože nemáte moc dobře možnost vidět do toho co se tam uvnitř děje. Teda pokud nemáte nainstalowanej nějakej Softlce a zrowna netrasujete nějakej softwér, protože vás sere ta hláška, že vypršela platnost trial verze. To je sice prdel, ale pořád je to více či méně rutina a wopakovaná činnost. Kdežto pod tím podělaným linuxem (hlawně u něj) prostě vidíte všechno co chce vidět. Přide paket, vy si ho proženete filtra ma jaký si nastavíte, můžete si ho značkovat jak chcete a proc chcete, a pak ho můžete vyplivnout někde na druhý straně s pozněnejma datama. Jo, jasně, řešej se taky problémy typu co a jak , proč takhle nebo "kurwa! proč to padá! Dyk je to všude dobře!" Tohle je ten nejhorší problém, pak dete na džojnta a vrátíte se uklidněný, sednete si ke konzoli a najednou uvidíte, že tuhle kurwa xybý do hajzlu STŘEDNÍK!! :-))))))

3.5.2002 - 14:54 WOPOCE

Ty jo, konečně mi funguje i restore. S Sice se mi po prvním pokusu o obnovu z pásky podařilo

přepsat si konfiguračky, ale naštěstí sem je měl zálohovaný... A vůbec, nexce se mi psát. Sem mírně zkouřen.... :-)) Nene, kecám wolové... :-))

Linux version 2.4.7-10 (bhcompile@stripples.devel.redhat.com) (gcc version 2.96 20000731 (Red Hat Linux 7.1 2.96-98)) #1 Thu Sep 6 17:21:28 EDT 2001

BIOS-provided physical RAM map:

BIOS-e820: 0000000000000000 - 00000000000a0000 (usable)

BIOS-e820: 0000000000100000 - 0000000004000000 (usable)

BIOS-e820: 00000000fec00000 - 00000000fec00800 (reserved)

BIOS-e820: 00000000fee00000 - 00000000fee00400 (reserved)

BIOS-e820: 00000000ffc00000 - 0000000100000000 (reserved)

On node 0 totalpages: 16384

zone(0): 4096 pages.

zone(1): 12288 pages.

zone(2): 0 pages.

Kernel command line: auto BOOT_IMAGE=linux ro root=801 BOOT_FILE=/boot/vmlinuz-2.4.7-10

Initializing CPU#0

Detected 167.080 MHz processor.

Console: colour VGA+ 80x25

Calibrating delay loop... 333.41 BogoMIPS

Memory: 61272k/65536k available (1280k kernel code, 3492k reserved, 90k data, 216k init, 0k highmem)

Dentry-cache hash table entries: 8192 (order: 4, 65536 bytes)

Inode-cache hash table entries: 4096 (order: 3, 32768 bytes)

Mount-cache hash table entries: 1024 (order: 1, 8192 bytes)

Buffer-cache hash table entries: 4096 (order: 2, 16384 bytes)

Page-cache hash table entries: 16384 (order: 5, 131072 bytes)

CPU: Before vendor init, caps: 000003bf 00000000 00000000, vendor = 0

Intel Pentium with F0 0F bug - workaround enabled.

Intel old style machine check architecture supported.

Intel old style machine check reporting enabled on CPU#0.

CPU: After vendor init, caps: 000003bf 00000000 00000000 00000000

CPU: After generic, caps: 000003bf 00000000 00000000 00000000

CPU: Common caps: 000003bf 00000000 00000000 00000000

CPU: Intel Pentium 75 - 200 stepping 0c

Checking 'hlt' instruction... OK.

Checking FOR popad bug... OK.

POSIX conformance testing by UNIFIX

mtrr: v1.40 (20010327) Richard Gooch (rgooch@atnf.csiro.au)

mtrr: detected mtrr type: none

PCI: PCI BIOS revision 2.10 entry at 0xfda37, last bus=0

PCI: Using configuration type 2

PCI: Probing PCI hardware

isapnp: Scanning FOR PnP cards...

isapnp: Card '3Com 3C509B EtherLink III'

isapnp: 1 Plug & Play card detected total

Linux NET4.0 FOR Linux 2.4

Based upon Swansea University Computer Society NET3.039

Initializing RT netlink socket

apm: BIOS not found.

Starting kswapd v1.8

VFS: Diskquotas version dquot_6.5.0 initialized

Detected PS/2 Mouse Port.

pty: 512 Unix98 ptys configured

Serial driver version 5.05c (2001-07-08) with MANY_PORTS MULTIPORT SHARE_IRQ
SERIAL_PCI ISAPNP enabled
ttyS00 at 0x03f8 (irq = 4) is a 16550A
ttyS01 at 0x02f8 (irq = 3) is a 16550A
ttyS02 at 0x03e8 (irq = 4) is a 16550A
REAL Time Clock Driver v1.10d
block: queued sectors max/low 40645kB/13548kB, 128 slots per queue
RAMDISK driver initialized: 16 RAM disks of 4096K size 1024 blocksize
Uniform Multi-Platform E-IDE driver Revision: 6.31
ide: Assuming 33MHz PCI bus speed FOR PIO modes; override with idebus=xx
ide2: ports already in use, skipping probe
ide-floppy driver 0.97
Floppy drive(s): fd0 is 1.44M
FDC 0 is a National Semiconductor PC87306
ide-floppy driver 0.97
md: md driver 0.90.0 MAX_MD_DEVS=256, MD_SB_DISKS=27
md: Autodetecting RAID arrays.
md: autorun ...
md: ... autorun DONE.
NET4: Linux TCP/IP 1.0 FOR NET4.0
IP Protocols: ICMP, UDP, TCP, IGMP
IP: routing cache hash table of 512 buckets, 4Kbytes
TCP: Hash tables configured (established 4096 bind 4096)
Linux IP multicast router 0.06 plus PIM-SM
NET4: Unix domain sockets 1.0/SMP FOR Linux NET4.0.
RAMDISK: Compressed image found at block 0
Freeing initrd memory: 465k freed
EXT2-fs warning: checktime reached, running e2fsck is recommended
VFS: Mounted root (ext2 filesystem).
SCSI subsystem driver Revision: 1.00
(scsi0) found at PCI 0/12/0
(scsi0) Wide Channel, SCSI ID=7, 16/255 SCBs
(scsi0) Cables present (INT-50 YES, INT-68 NO, Ext-68 YES)
(scsi0) Downloading sequencer code... 436 instructions downloaded
scsi0 : Adaptec AHA274x/284x/294x (EISA/VLB/PCI-Fast SCSI) 5.2.4/5.2.0
Adaptec AHA-294X Ultra SCSI host adapter
Vendor: SEAGATE Model: ST34572N Rev: 0784
Type: Direct-Access ANSI SCSI revision: 02
Vendor: SEAGATE Model: ST34572N Rev: 0784
Type: Direct-Access ANSI SCSI revision: 02
Vendor: SEAGATE Model: ST32430N SUN2.1G Rev: 0444
Type: Direct-Access ANSI SCSI revision: 02
Vendor: SEAGATE Model: ST32430N SUN2.1G Rev: 0444
Type: Direct-Access ANSI SCSI revision: 02
Attached scsi disk sda at scsi0, channel 0, id 0, lun 0
Attached scsi disk sdb at scsi0, channel 0, id 1, lun 0
Attached scsi disk sdc at scsi0, channel 0, id 2, lun 0
Attached scsi disk sdd at scsi0, channel 0, id 4, lun 0
(scsi0:0:0:0) Synchronous at 10.0 Mbyte/sec, offset 15.
SCSI device sda: 8888924 512-byte hdwr sectors (4551 MB)
Partition check:
sda: sda1 sda2 sda3
(scsi0:0:1:0) Synchronous at 10.0 Mbyte/sec, offset 15.
sdb: Spinning up disk.....ready
SCSI device sdb: 8888924 512-byte hdwr sectors (4551 MB)
sdb: sdb1

```
(scsi0:0:2:0) Synchronous at 10.0 Mbyte/sec, offset 15.
sdc: Spinning up disk.....ready
SCSI device sdc: 4197405 512-byte hdwr sectors (2149 MB)
sdc: sdc1
(scsi0:0:4:0) Synchronous at 10.0 Mbyte/sec, offset 15.
sdd: Spinning up disk.....ready
SCSI device sdd: 4197405 512-byte hdwr sectors (2149 MB)
sdd: sdd1
ncr53c8xx: at PCI bus 0, device 15, FUNCTION 0
ncr53c8xx: 53c810a detected
ncr53c810a-0: rev 0x11 on pci bus 0 device 15 FUNCTION 0 irq 10
ncr53c810a-0: ID 7, Fast-10, Parity Checking
scsi1 : ncr53c8xx-3.4.3b-20010512
Vendor: NEC Model: CD-ROM DRIVE:462 Rev: 1.14
Type: CD-ROM ANSI SCSI revision: 02
Vendor: ARCHIVE Model: Python 00095-001 Rev: 5.ac
Type: Sequential-Access ANSI SCSI revision: 02
Journalled Block Device driver loaded
kjournald starting. Commit interval 5 seconds
EXT3-fs: mounted filesystem with ordered data mode.
Freeing unused kernel memory: 216k freed
Adding Swap: 184736k swap-space (priority -1)
EXT3 FS 2.4-0.9.8, 25 Aug 2001 on sd(8,1), internal journal
kjournald starting. Commit interval 5 seconds
EXT3 FS 2.4-0.9.8, 25 Aug 2001 on sd(8,2), internal journal
EXT3-fs: mounted filesystem with ordered data mode.
kjournald starting. Commit interval 5 seconds
EXT3 FS 2.4-0.9.8, 25 Aug 2001 on sd(8,17), internal journal
EXT3-fs: mounted filesystem with ordered data mode.
st: Version 20010812, bufsize 32768, wrt 30720, max init. bufs 4, s/g segs 16
Attached scsi tape st0 at scsi1, channel 0, id 6, lun 0
ip_tables: (c)2000 Netfilter core team
ip_contrack (512 buckets, 4096 max)
eth0: 3c5x9 at 0x220, 10baseT port, address 00 28 af dd 51 63, IRQ 5.
3c509.c:1.18 12Mar2001 becker@scyld.com
http://www.scyld.com/network/3c509.html
eth0: Setting Rx mode to 1 addresses.
```

6.5.2002 - 16:40 Kernel panic

Mi hlásí server... Něco se mu nezda a nexce moutnout root. Asi ty wo optimalizaci nowyho kernelu budu muset obětovat víc času než sem původně xtěl. Zatím jedu na starým...

Byl sem wo wejkendu na MMM2002. Nexodím na demonstrace, protože je to celkem nuda, ale sem šel hlavně kvůli známejm, kterejch bylo zasraně DOst, a kvůli tomu, že mě fakt sere situace v týhle zemi. Byl to takovej výkřik do tmy... Co se týče známejch... Móóc hustý.... Zatraceně hustý, já sem byl fakt hustě zkouřenej, a to sem za celej večer asi ubalil jeden dva džojnty... Jinak mi byly drogy pouze nabízeny a já neodmítal... :-)) Jo, to je tak, když se sejde hafo xixtů.... :-))) Zbytek večer doma.. nestíhám...

@@:%) - Byl sem s W na piwu a speku. Docela hustý, sme seděli na míráku, já balil špeka a W přixozí babičce prozradil, že je na rozdíl wode mě, z prahy dvě. Taxme se tak nějak dali s babčou

DO řeči, z níž posléze vypadlo, že sbírá data pro sofres-fucktum. Takže po dlouhé přednášce, že na kašel sou dobrý nějaký žlutý bylinky, W (poté co babka wobešla celý náměstí esli nenajde někoho staršího) pak vyplnil fuckt zasraně dlouhej dotazník, dali sme si špeka šli DO hospody, páčto sem vyrazil jen v triku a kraťasech a byla mi zima jaxvině. Taxme někam zapadli, dali si piwo a wedli fšelijaký řeči wo životě, práci, ženskejch, wo tom, že možná některý lidi ztrácíme a nijak si to neuvědomujem a ták. Prostě xvilema dost hustý, většina myšlenek, problémů nepřenosejch (resp. rozuměj "nezdělitelnejch jinejm uším než mejm") na ostatní. Prostě mazec. Mám rád život pro jeho absurditu, hrubost a kouzlo. Kouzlo života je jedna z těch nejúžasnějších kouzel, který můžou bejt. Jo piwo, hulení, éčka, papíry, prostě fšexny ty drogy dávaj spoustu sqělejch poznatků (pokud s nimi pracujete opatrně a citlivě), ale život je život. To co se odehrává okolo nás, je to největší divadelní představení, jaký může bejt. Každěj na týhle planetě hraje svoji roli. Každěj ji hraje jinak, ale mám takovej pocit, že spousta lidí ho nechává jen tak protýct mezi rukama. Kolik lidí, když de po ulici sleduje dění wokolo sebe. Podle tváří se to nedá většinou poznat, protože všici maj powětšinou neutrální výrazy, podle kterejch nepoznáte co si myslej.

Plaveme, sníme, pracujem, dýcháme,
hladíme si svý kůže, jíme, mluvíme,
myslíme, milujeme, nenávidíme, lítáme.

Spíme, slyšíme, vidíme, cítíme,
chodíme, mluvíme, pozorujeme,
a žijeme.

Potřebuju žít, byt' že život někdy nenávidím.

Jo, tak nějak sem si na tom MMM uvědomil, že jak proxázím mezi těma různějma skupinama lidí, že celkem dost xixtů zná mě, a spoustu já. Bože, lidi, já fakt nejsem žádněj hacker!!!! To je pouhá přehánka!!!! Fakt až zas toho tolik neznám, sou mnohem hustší panáčci, to mi věřte... :-)))

Tot' prozatím vše, protože mám xuť na zbytek toho džojnta co mám wopřenej wo popelník za woknem 98.

Ty jo, já sem fakt hustej xixt... Fakt nemám mozek, DO čeho se to zase vrhááám.... Aúúú, šutr... :-)))

7.5.2002 - 13:37 DOVOLENÁ!!!!

Jo, DOVOLENÁ!!!!!! Zejtra jedu na hory, out of civilizace, lesy, louky, kopce, výhledy... vůně marihuány, piwa a wína.... prostě pohodáá až DO neděle.... :-)))

12.5.2002 - 9:00 fuck

Ježíš, mě se nexce nic dělat...

21:19 - Taxem asi zhulenej a nexce se mic dělat... :-} Ale poudat mam co.... :)))

23:29 - Byl sem u Bushky. Milá Ubique začíná hárat a je plná něhy a lásky. Jaro s ní pjekně cloumá. Zatím si jen svými žlázami značkuje každěj roh, každou nohu od stolu, každěj předmět o kterej se dá třít, tašky, lidský nohy, sedačky, noutbůka, přenosnou flešku co mám na krku. Prostě neskutečně hustá a přitažlivá kočka. Doslova. Myslím, že kdybych byl kocour asi bych po ní ukrutně vyjel. Jinak se to říct nedá. A nebo kdyby to byla žena. Jemná, mazlivá, něžná, tajemná, krásná, hravá a přitom samostatná, inteligentní, schopná odměnit něhu třeba jen mrknutím oka. Prostě detaily. Hustý... Je to hustý, ale když někdo řekne wo ženský, že je to kočka, taxi nějak myslím, že vím co si představit. Není až tak důležitěj vzhled, ale to co je pod ním... Když Ubique mrkne jedním okem, je fakt děsně kouzelná. A taxem ji dneska věnoval snad třičtvrtě hodinu, během které se mnou Ubique obešla

skoro všechna svá oblíbená místa a nechala se na nich hladit... A to pořádně... A já jaxem byl příjemně zkouřenej, sem si to pořádně užíval... :-))

Jaro je hustý, jaro je krásný, jaro je boží, jaro je krutý, jaro je smutný, jaro je začátek nového života. Myslím, že asi DOKážu milovat všechny ženský, stejně jako je dokážu nenávidět. Jenže proč a nač? Vylejt si srdce, otevřít svý tajný zákoutí, vypustit všechny ujetý představy. Rány do srdce sou někdy hluboký, s oblibou krvácející zasraně dlouho. Kolik krve vyteče záleží jen na mě. Na nikom jiným. Je to život. Nechci však krváčet dlouho. Zbytečně bych se zničil. Sou věci, který musím překonat. Newim jestli věřit na osud, z jedný strany mi připadá ujetý, že by něco mělo bejt daný, ale některý věci se jinak vysvětlit nedaj. Jak jinak si vyvodit některý náhody, který se stávaj pod vlivem emočních vzruchů způsobených hormonálním vzbouřením mozku. Jenže jenom samotná láska je sice fajn, zejména v krystalický podobě s odmítnutím veškerých fyzických touh, ale není to všechno. Stojí si to však prožít. Fakt veškerý drogy hadr... Nenahraditelnej a nevyvolatelnej pocit chemickou cestou. Dost dlouho nemám xuť na MDMA. A asi dotyčná nexuť bude pokračovat.

Jel sem zpátky metrem. Je prdel dívat se po lidex. Některý klopej zrak DO podlahy, některý radši čuměj z wokna DO temného tunelu, jiní nepřítomným pohledem hleděj před sebe DO prázdna, někdo si čte, někdo vede tichej rozhovor se svým sousedem. Chlapi si povídaj o práci, wo ženskej, wo dětech, wo problémech. Ženský si povídaj wo práci, wo chlapech, wo módě, wo dětech, wo problémech. Některý xixti se hádaj, některý zase líbaj, jiní seděj vedle sebe a držej se za ruce. A nebo dělaj, že k sobě nepatřej, což nemusí bejt zase tak nepravděpodobný a nebo dělaj to co já a sjížděj ostatní ve wagóně. Xtěl bych se jednou projet s řidičem metra v jeho kabině a sledovat ten tunel před sebou. Rád jezdím ve vlaku v posledním vagóně a sleduju ujíždějící koleje, jaxe v dálce zblížujou, až se spojej v jednom bodě. Je to však jen zrakovej klam, stejně jako spousta jinejch zrakovejch klamů. Vidíte co chcete vidět, ale nedokážete rozlišit klam a šalbu od skutečnosti. Ale i tak je to legrace a zábava.

Jeden známej, prewentiwně nejmenovanej, celou tu situaci wokomentowal - když sme tak na těch horách leželi zkouřený wo půlnoci na dece na kopci pod stromem a čuměli na obzor - s úsměwem na líci, že je to "všechno pjekná děfkárna", ale stejně se tomu nevyhnem. Co nadělám. Kolotoč, hra života. Asi sem se stal závislej na lásce.... Ale na tý ujetý a mírně vychýlený ze standardu...

Hola, hola hakeři, škola wolá. Sem si myslel, že z toho logu startu linuxovýho serveru se nedá zjistit kde leží. A ted'ka myslím, že jo... Chachá... Asi dá... :-) Táxem to drobně pozměnil... :-))

Jo, na horách to bylo fakt boží. Byl sem rád, že sem vypad z rachotu velkoměsta. Docela mi chyběl klid osamoceního prostoru, kde můžete ležet na trávě a nenarazit na živou duši. Teda pokud si vyberete místo dál od turistický cesty... Aspoň nějakaj palouček v lese... :-))

Your kiss,
your piss.

13.5.2002 - 21:46 dostal sem od ...

... Romana smsku "to je uplne strasny hulo, zas mne to slozilo...". Když si ho panáčka představím, tak ve me vyvolává úsměv. Už sem naň slyšel hlášku ", že když je skouřenej, tak je rozkošnej." Taxe zejtra těším. Dostal sem trochu LISTí od Blueberry. Fakt hodně divnej typ kytky. Mutant od začátku až DO konce. Nejdřív záštipky... Před xvílí sem drtil hafo LISTí, který mi na prstech zanechávalo spousty woleje. Pořád sem měl pocit, jako že je vlxký, ale přitom bylo to LISTíčko ouplně na troud. Prostě mazec. A jaxe parádně drtilo. Pořád zůstával matroš konzistentní, jakoby se olejčkem lepil k sobě. No na LISTí hodně palicovitej staf. Takže fakt sem zvědavej na palice. Prej maj bejt velký jaxvině, a jestli je to LISTí jen tak z několika procent, co buDOu okvětní plástve.... Každý ráno si tak přijdete ke kytce, sklepnete si na sklo pár krystalků, dáte si jeden dva do šlukovky... A to nám ten den pjekně začíná... :-))))) Á, doxázej mi baterky...otázkyideálněabystepodobně. vajtrohvonákupnrstem,pověť

Jasir Arafat...

Ty wole, tedka si uvědomil, že mám docela slušnej bordel v datumex.... No mazec... Mazec.... To mam asi z toho hulení... :-)))

20:04 - Kurwa, dneska sem pječně nasranej. Nebo nasranej. Spiš vytočenej. Sem prostě celej den rozesranej. Serou mě peníze, trochu mě sere hulení, protože i v něm se točej peníze, navíc pokud si něco koupíte wod známýho. Kurwa, kdyby tady bylo hulení legální, taxe takový záležitosti neřešej. navíc sem celý wodpoledne instaloval pjet počítačů s woknama. ježíš, mě ty winDOWs tak serou. takový dementní problémy. proč ty swině xtěj při každý instalaci furt něco kopírowat u cédéčka, když už ty soubory na disku sou. krom toho nasere, když se nákej wůl vrtá v hubu, přehází kabely, který sou navíc blbě woznačený. fakt sem asi hodinu řešil, kam kterej je zapojenej. sem myslel, že se stoho poseru. navíc sem musel zpět na firmu pro zkoušečku, bez který by sem to systémem pokus womyl řešil ještě tedka. a taxem se vytáčel postupně víc a víc. nakonec sem se kolem wosmý dostal na privát, což mi ještě připomíná, že se postupně wohlašujou týpci, který by pomalu xtěl nazpět veškerý dluhy. se z toho poseru. proto sem se nasral a vyrazil do hostivařskýho lesoparku. psát deniček. ubalil sem si špeka a sedím nad nákou loukou na lavičce a čumím dolů na cestu. někde pod sebou hlouběji, za stromy tuším přehradu. je tu pohoda. sem tam náký lidi, pejskaři, sportovci a tak. a hele, hezká roštěnka, de dolů a něco si čte. možná se učí a nebo myslí na milýho. kdo ví. sou tu mraky komárů, no né mraky, ale dost. furt si na mě sedaj. dal sem si špeka, to je wodradilo, aspoň na xvíli. no vypadaj náký přihouklý, lítaj zamotaně. ale klid a pohoda.

Jo, Praha je divný místo. xvílema ji nexápu. samej raxot, hafo lidí, samý šopy a ták, Jaro je čas splněných lásek a přání. A pod tím nějaký spokojený manželé, co s ipřed sebou tlačej kočárek a zwou wás DO nějakýho hostivařskýho nákupního centra. prostě průser. včera sem se vracel z návštěvy a jel sem metrem. sjížděl sem reklamy co wísej nad sedačkama vedle dveří a DOcela si je užíval. Na jedný straně "ODS volí prosperitu, průvan v byrokracii" a na druhý straně "Věřte nám ČSSD" a za Buzkovou nějaká spokojená mládež. Prostě je to takový divný, jako by opoziční smlouva platila i během woleb. dávám si taky lidi. sou hustý. včera proti mě seděla náká roštěnka, ani hezká ani wošklivá, asi byx řek ", že kdyby dala, bral bych." nic víc. a jaxem tak zhulenej sjížděl lidi, taxem koukal i po holkách. no a tahle si nejdřív začala dávat nohu přes nohu, pak usilovněji žvejkat, nakonec se rukama hrabat ve vlasech, a pomalu se začala rozklepávat. prostě skoro jak epileptickej záxvat. ve vagóně bylo hafo lidí a pječný dusno. u dveří stáli nějaký jiný roštěnky a wo něčem se bavili. jedna blábolila něco, "že je to jako z peříčka." a pak tam byli nějaký černoši, ty se zase tlemili jaxvině. nevím čemu, protože hovořili, mě zcela neznámým jazykem. Dúxodci našťestí xyběli. však to bylo těsně před půlnocí. hustý je, že když jedete ze strašnický na skalku, metro jede z kopce DOLů. pomalu, ale jistě, zrychluje, aby pak nakonec jelo dost hustě fest. i když už sem si zvyk, nepřestalo se mi to líbit. jako byste se propadali stále hlouběj. až na dno, pak se otevře prostor a ste na skalce. le včera to bylo hustý, dusno, skoro byx řek že sexuální. no a frojdisti... myslíte si co xcete, ale je fakt, že každej to zná, každej to ví, každej svý tělo zná. a nerad byx, aby z mýho deníku nějak nevyplývalo, že se sem ujetej. protože nikdy sem o těchlech záležitostech nepsal. jo, sem většinouej muž, chlap, debil, čůrák, týpek, xixt, kterej má taky svý intimní a sexuální problémy. Což se určitě dalo poznat z pár měsíců starejch záznamů. já osobně memám moc odvahy se k nim vracet, ale myslím, že pro čtenáře to musel bejt trip jaxvině. no pro mě taky, i když fakt hodně smutnej... ale život je holt wo tom. docela by mě zajmalo, esli se našel nějaký šílenec, co by mi přál úspěch. ale wo to stejně nejde, jen doufm, že sem třeba někomu pomohl, už jen tím, že dotyčnej poznal, že ve svém problému nejní sám. mě staršně pomohlo pár přátel, který sem díky tomu poznal mnohem víc do hloubky, poznal sem jejich problémy a strasti, a myslím že tím se naše přátelství dostalo na zcela jinou úroveň. Jsou to přesně ti lidé, které třebaže nepotkávate tak často jiný známý, máte si prostě co si říct, hlavně problémy, který nejsou moc zveřejnitelný. protože fakt holky se mi líběj. hlavně ty který zapadaj do vkusu. jenže mám už dlouho vychytaný, že i když se mi třeba nějaká roštěnka nelíbí, vždycky se na ní najde detail, kterej je fascinující. a nemám na myslí poprsí

nebo zadek. to sou podle mne zcela iracionálně nejuváděnější přednosti. je hustý, jak třeba mě na celkové pohle nepřitahující osoba opačného pohlaví, může mít krásný oči. nebo jen obyčejně posez, kdy se si můžete ulítnout na nohách, nebo jen třeba hodně fikaně umístěná piha. vlasy, nos, ústa, prsty, pýrsing, chloupky na nohách.. fakt cokoliv.. prostě detaily, který z nějakýho důvodu zaujmou na první pohled...
dozázej mi baterky...

Kurňa, mám nějaký natržený sluxátka. Poslouxám "Black Dog - Music For Adverts (And Short Films)", a je to fakt ujetá muzika. Sem přeqapenej jaxvině. Hukot, a slušnej... Holt k dostání na obvyklých místech, v obvyklých adresářích, který sou připravený na cestu domů.
Dal sem si sprchu, potřeboval sem ji. Jakoby bych spláchnul některý pocity DO odpadu. Připadám si takovej čistší. Za woknem mám neDOKouřenýho džojnta a zjišťuju, že sem před chvílí napsal v tom hostivařským parku hustej text. a to sem jen seděl na lavičce, louskal pistácie, dal si dva džojnty, koukal před sebe a psal deník. Mazec. Možná bych v tom měl pokračovat... Když už sem začal. A je na to laže přechod na byt byl hustej... Nazpět DO civilizace. Hustý to je. Sou pocity fyzickou lásku (míněno chuť na seks) a sou pocity zcela jiný. Pocit, kdy ste zaplaveni důvěrou, štěstím, obdivem, úžasem, raDOstí, zcela nelogicky chutí na cokoliv fyzického, i na doteky, protože máte pocit, že byste mohli něco rozbit, něco strašně křehkýho, co je tam pod maskou, která je pro ostatní okolo. Stav naprostého omámení, neschopností racionálně jednat. Poblouznění, naprosto úžasný. S jedním strašným zádrhelem. Schopností ho předat nazpět. Nevědět, jestli ty svý stavy vracíte správně a větší intenzitě. Nedaj se řešit problémy, kupěj se otazníky, vyrovnáváte se s novejma věcma. Dělat věci, který normálně neděláte, nechodím do mekdonaldů, nemusím je, ale přece to uděláte, protože je to nepodstatnej problém, řešte jistý problémy rodinnýho charakteru, který vás dorážej, protože si říkáte, že je to hustý. Jako barák se starým schodištěm, kde někdo před x lety přidělal cedulky s nápisem "wodpočiwadlo". Zastavujete se na jednotlivých patrech a stoupáte vzhůru, abyste si nakonec sedli na schody a jen se dívali dolů do hluboký šachty...
Postupně přichází k věDOMí vaše věDOMí, a začínáte si uvěDOMovat veškerý další otázky. Pařim, rád ale ne furt. Mám rád někdy klid. Vypadnout jen tak z města do klidu lesa. Ouplně ideálně daleko, stofky kilometrů daleko, kde můžete ležet na trávě a čumět hodinu do nebe, bez toho, abyste se dusili smradem z aut, desítkama lidí ve vašem okolí a jejich intimníma bublinama, a tak podobně. Co dál, co dál, fyzická touha nepřichází, je spousta jinejch zajímavějších věcí, hormony bublaj, vařej se, celej svět se řítí šíleně dopředu, nedá se zastavit. Hra se nedá hrát dlouho, vycházej najevo i jiný věci, uvědomujete si všechny svoje stinný stránky a hlavně si uvědomíte, že vás lidi možná vnímaj trochu jinak. Jasně, pokud děláte někde s kompjútrama, tak se o vás předpokládá, že ste trochu ujetý, no von je to fakt, že čím hustější odborníci, tak tím větší individuality mimo normální realitu běžných nákupních centrem. Jako jeden panáček, co je ouplně hustej programátor, kterej svý kódy buší jedním prstem. Voni ty lidi vypadaj fakt hodně divně, ale většinou vyjde po delší známosti najevo, že sou to povětšinou děsně fajn lidi se svejma chybama (třebaže hodně nepřijemnejma). Začíná se nedostávat času, všechno to letí a nestíháte. Je to hrozně hektický, lítáte z jedny strany na druhou, z jedny akce na jinou, potřebujete víc času, kterej vám prostě nejní dopřán. Paxe jednoho dne zavřou dveře vlaku a víte, že se něco přeřízlo, že to chce jít dál. A to je konec. Něco někde říká, že je třeba udělat další krok. Tak ho uděláte. Svět se začne kroutit do spirály, valíte se dolů. Jak mo Moebiově (nebo jaxe to vůbec píše...) křivce. Vybaví se od Doors "The End". A tak se DOstanete do stavu, kdy ti všichni říkaj, di wod toho, zdrhej, myslí na něco jinýho. Jenže vono to nejde, nebo de, ale jen na chvíli. Protože, pak zase něco v tý hlavě přecvakne, a už zase myslíte na ni. Prostě krutý... Jenže je to celý hustý v tom, že sice někdo tvrdí "zdrhej vole!" Ale o něco pozděj se dozvíte, že řeší esli má napsat tohle a tamto a týhle a proto... a ták... Život je děsivej hustej běh, na jehož konci každej z nás padne k zemi mrtvej. Bez šance na výhru.

Hodně hustý je hledat chyby, kde se co stalo a proč se to stalo, co ste kde posrali. Tak nějak se mi ale pořád vrací, že sem to posral já, a jakákoli snaha vyloženě se naštvat na druhou stranu, prostě přejde v to, že ste nasraný na sebe ještě víc než předtím. Fakt nevím, co je to za stav. Nestalo se mi to moc dlouho a možná, že se to ještě někdy zwopákne aspoň v poloviční intenzitě, kDO ví... někdy se dějou hustý okamžiky. Průser holt je, že v krátkých okamžicích se wokážou jen ty extrémní informace o lidech, k poznání je potřeba spousta času, a proto vylezou na povrch jen ty buď hodně dobrý a bohužel i ty hodně špatný vlastnosti. Je to všechno tak nechutně zhuštěný, že se v tom nedá

vyznat a dochází i extrémním a zaslouženým reakcím. Je to prostě celý tak zamotaný do sebe, že rozmotat to snad ani nelze... A průser je, že ste plný emocí, který se nedaj moc dobře uvolnit. Svět se šine kupředu dále, pořád nenormálně a podivně, sem za to rád, že se kolem mě dějou hustý věci. A nebo nejsou nijak hustý, ale nýbrž zcela normální, ale jen já se na ně dívám jiným pohledem, nejspíš zkouřeným. Holt si všímám trochu jinejch věcí než bych si možná měl. Jenže pak bych to nebyl já, mé ego... Ubique.

Dával sem teďka u Bushky DO kupy nějaký železo a připojoval ho ke kabelu qůli netu. Nějaxe to docela nedařilo tak jak bych si představoval, takže to trvalo tři dny. Ubique zrovna hárá. Ubique je hodně luxusní zvíře. Dokáže dávat svý stavy dokonale najevo. Ubique je velmi komunikativní kočka. Její mimika je naprosto dokonalá a dokáže vyjádřit snad vše co cítí. Lovecký stavy, lenivý stavy, spiklenecký stavy (mrknutí oka), spokojený stavy. No a jaxem tak furt čekal mezi jednotlivějma rebootama, taxe Ubique nechávala hladit. No hustý, nakonec sem první den strávil asi tři štvrtě hodiny jen tím, že sem ji drbal. Za což měl provedla skoro všemi svými oblíbenými místy a naprosto hustě dávala najevo svý stavy spokojenosti. Jen tak ležele napůl na zádech, na půl na boku, hlavu si položila na pracku a druhou si zakrývala oči, aby vždy jen tlapičku poodsunula a chvíli na mě koukala těma svejma širokejma panenkama. Prostě hustý, fakt hustý... Skoro sem měl pocit, jako by něco cítila, jako by něco poznala, a tím, že mě k sobě pustila a dovolila, abych se jí věnoval, protože věděla, že je to příjemný pro obě strany. Byla spokojená blahem a určitě věděla, že mi pomáhá, stejně tak já jsem byl rád, že si to řádně užívá, že aspoň něco ze sebe jí předávám. Fakt hustý, zní to ujetě, ale nejspíš vniklo mezi člověkem a kočkou neobyklý a hodně divný pouto, ale nejsem jedinej kdo si toho všim. Prdel největší.

Jasnej důkaz toho, že hulení zblížuje nejen lidi, ale všechny druhy na zemi. No nevím jak se švábama, ale kdyby švábi hulili, tak je snima určitě taky kloudná řeč, ale prostě hulič člověk a hulič kočka, můžou najít společnou řeč a vzájemě se potěšit. Ubique mi fakt moc pomohla... Hustý zvířátko... :-))

Současný stavy sou zajímavý, dívám se na svět stejnejma wočima, ale s jiným pohledem. Snažím si něco namluvit, snažím se přesvědčit, občas si říkám ", kdybych nebyl debil", těžko však zjistit, kde se co stalo špatně, protože chyba se mohla stát kdekoliv, jenže je to nějaký zase divný... možná, že kdybych to neřešil, bylo by to lepší. Jenže já mám v hlavě rachot, kterej mám rád a sem na něj zvyklej. Sere mě zprofanovanost slov jako láska, milování a zamilovanost. Dneska se používaj naprosto všude, je šíleně přeláskováno. Jaro je čas splněných lásek a přání, vašim rukám s láskou, vašim nohám s láskou, ve spořitelně s láskou, v hypermarketu s láskou k sušeným polívkám, ve filmech je přeláskováno, v novinách, v tývce, v časákách, xcete, aby vám zobala z ruky, kterak se udělat přitažlivější, co udělat abyste byl(a) v posteli opravdu zamilovaný(á). Je to stejný jako s vánocema, jejich význam se posunul DO konzumu, stejně jako z lásky, (za)milování se stala normální, zcela konzumní slova, která se používaj při kdejaké příležitosti, takže tu máme zoufale přeláskováno. Ale kurwa, copak ten prapůvodní surowej, brutální, krásnej a úžasnej význam těch slov? Celou tu sbírku pocitů, emocí, stavů, který sou tak hustý, že daj šanci si uvědomit, opravdu svět stojí na něčem ouplně jiným, Neřešíte, že má vlak hodinu sekeru, že v Kolíně čeká, než dojede nějaká woprváka wod nymburka, neřešíte, že někde při toulkách petřínem (wono je to fakt ale parádně dobrý místo) vytrousíte z kapsy sakra dobrý hulení za pjět'o, což by normálně nasralo na maximum, prostě si řeknete, že někdo bude možná šťastnej a dojedete domů a usínáte příjemně znaveni... Habyx za pjet hodin vztával znowa na wlak...

ty pistácijový woříšky sou fakt dobrý, rozloupnete napraskou skořápku na dva díly, a vypadne něco, co vzdáleně připomíná burák. S tím, že je uprostřed mírně zelenej, a má mírně slanou chuť. Osobně bych řek, že sou sladko-slaný... Ale zní to blbě... Teda pokud mi nedali skazený buráky... :-))

Přesto všechno ji pořád miluju (ať to zní jak to zní), a je ouplně krutý se těch stavů zbavovat. Jako bych trhal srostlý jizvy, nechám rány trochu zarůst, abych je zase pootevřel. Jako bych vytrhával část sebe sama. Je mi jasný, že se rány nikdy neuzavřou, holt s nima budu žít až DO smrti, hrany se otupí a zůstanou je hustý vzpomínky. Sou věci, který mám rád. Jenže je mám jen rád, můžu bez nich žít. Mám rád hulení, ale kdyby nebylo tak by nebylo, mám rád počítače (byťže mě někdy serou), ale moch bych bez nich žít, mám rád knihy, hodně zvířat, hodně lidí, předmětů, výhledů, rozhledů... Pak sou věci, který máte rádi tak, že bez nich nemůžete bejt. Rád jím, zbožňuju sladký jídlo, mák, cukr, ale i feferonky, wokurky... Nedá se bez toho žít. Nejhorší je, když máte něco rádi, nemůžete bez ní žít, snažíte se toho zbavit, proto abyste mohli žít... Drsný... drsný...

Ty jo, já sem sem toho napsal. Myslím, že je to zatím asi nejhustější zápis, kterej sem udělal. Atypickej ve všech směrech. Je zatraceně osobní, takže tenhle zápis nebudu řešit, tj. na žádný dotazy, na žádný emajly, na nic týkající se dnešního rekordu prostě nebudu odpovídat. Jen já vím, co sem tím vším myslel, a na čtenáři je, aby si domýšlel, zapojil mozek a třeba porovnával sám se sebou... Nic jinýho mu totiž nezbyde... :-)) Berte to třeba jako úvod k **Tlustý čáře**.

17.5.2002 - 17:03 **wedro, wedro jaxvině**

Vedro, ukrutný vedro. A bojím se, že bude hůř. Teče asphalt, teče ocel, teče všechno co může a z plnejch sil. Sedím zase ve vlaku a je to hustý. Sem na sračky. Těším se, až se vlak rozjede a vagónama začne hučet vzduch. Sem fakt na kaši. A jen dva-tři blbý prásky na konci špeka. Stejně sem přišel fčas. Hustý, měl sem pocit, že se někde na cestě složím. Jeli sme metrem DO ČSOB, protože na jiráskově náměstí nám zavřeli před nosem. holt spoždění, způsobený pauzou na džojnta... Takže sme jeli na můstek. V metru pohoda, když přijíždí tunelem vagón. tlačí před sebou spoustu sqělýho studenýho vzduchu... kurwa, to je hustý... to je hustý.... du si radši zkusit konečně přešíst poštu, konferenci a logy...

Vlak jede a vedro se nezmenčuje. Naopak přibrzd'ujem. Stále si hučim. Nákej týpek právě zjistil, že si sednul DO blbýho vlaku...

To je hustý, právě sme projeli tunelem a nesvítili. Jen můj moňour DO tmy... :-))))

18.5.2002 - 12:51 **po obědě**

Ty kráwo, fčera to bylo kurewsky hustý. Moc drsný...

Proč sem předevcírem v hostivaři napsal to co sem napsal? Jo, muselo to bejt. Wašek se mě ptal, esli si DObře uvěDOMuju, co sem napsal. Jasně, že jo. Dlouho sem nad tím přemejšlel, dost dlouho. Rozmejšlel sem, jestli se to stane součástí románu, který už přes rok píšu formou deníku. Paxem si to rozmyslel, nemůžu popírat část svého já, které tak jako tak existuje. Krom toho, že se tím nic už nedá SCSIt a nachcat do srdce můžu už jen sám sobě. Pjekně obloučkem přes hlavu. A je to jen jeden z dalších pokusů jaxe vyléčit. Hezká, štíhlá blondýnka se zájmem o muziku, tanec, přírodu a cestování hledá přítele mezi 20-30 lety, který ví co chce, nechce si léčit nějaký komplexy, rád cestuje, miluje přírodu, tanec, kulturu. Jsem velmi zaměstananá s nedostatkem času, vyžadují trpělivost. Zn.: Muže do nepohody při dlouhých romantických jarních procházkách nákupními centry. Jaro je čas splněných lásek.

Se z tý reklamy poseru. Je drsný jaká je reklama masáž. "Nejsilnější okamžiky se počítaj na sekundy", nad nákým typem s borkou jaxi čuměj DO wočí. T-Mobile nebo co..... Díval sem se na Volejte řediteli. Tak nějak sem se už ani nebavil. Jak nemám týfku, nemám xuť se na cokoliv dívat. Železnej je fakt fallus. Připomínal mi silně Přemka Podlahu, kterej skrz tý svý bifekální brejle hovoří k národu, kterak má správně sázet mrqe. Měl sem z Vladimírka pocit, že si hraje na tatíčka. Měl takovej tatíčkovskej styl, jeho gestikulace rukou, mimika, mluva. Stal se otcem velké kumunity diváků TV Nova. Zcela zaslouženě.

"Pan Pytel, Šourek, Koule a paní Šukavá, Těková a Tupá by chtěli vidět koláče hvězdnejch válek a jak si proti nim vedla Nova. Až příště, ted'ka se musím věnovat zajíci Zazovi."

- Dramatická pauza - Mávne rukou, poposune si DObrácky brýle, podívá se otcovským pohledem do kamery "No tak dobře, když myslíte..."

Vladimír Železný se povýšil na Boha. Boha s mediální podporou. Bůh moderní doby. Dnešní Bůh se neskrývá v kostelích a katedrálách. Nejní to žádná neviditelná bytost, kterou všichni někde tušej, sem tam o ní někdy vypráví z vejšky kazatelny, dnešní Bůh má za sebou média. Televizi, rádio, noviny.

Nova, Ano, Super. Chtěl by se stát taky takovým bohem a mít to potěšení ovládat ty, kteří chtějí být ovládáni...

Takže k tomu včerejšímu večeru. Ty wole, to byl nátěr. Sme jako obvykle vyjeli s panáčkama (raději tentokrát nejmenovanejšma) směr Pardubice. Na cestě pod mostem sme si dali dva špeky a jeli DO Ponorky. Tam sme vylezli na parkovišti před auto, dali si smrtící model a asi patnáct minut špekulovali esli to, co je naprosti v okně, je qětina nebo důxodkyně se sluxátkem na uxu, kterak nás pozoruje a wolá policii... Taxme se vystíhovali a jeli ke Žlutému psu. Sme zaparkovali před univerzitou, začal sem balit zase špeka, když tu někDO spozoroval, že se na nás zase dívá z wrátnice nřáká důxodkyně. Panika ze všude přítomných důxodců narostla DO takový míry, že sme nasedli a popojeli o křižovatku dál. Vylezli sme a šli ke Psovi. Tam byla nějaká motorkářská akce, a asi to bylo hustý, protože na jídelním lístku bylo napsáno například "Benzínová pochoutka". Vzhledem k tomu, že nikDO z nás nejní ujetej na vůni benzínu (mimoxodem, docela to nexápu, protože podle mě benzín spíš pjekně smrdí), sme šli zase zpět. Dost dlouho se špekulovalo, kdo bude řídit. Nikomu se nextělo, protože problémů bylo víc než dost. Nakonec se rozhodl V., že to riskne a do Teska dojede. Jo, vyrazili sme do non-stop Teska co je kus wod hradce králový. Takže se řešilo jak pojedem.

"Hele, tady to vem rovně"

"Ale ne, to muíme wobjet"

"Ale tady to vem rovně"

Taq teda panáček jel rovně. No vona to byla divná cesta. Mě se nějak nezdála, mĭjeli nás divný DOopravní značky, který sem vůbec neznal. A najednou, zase divná věc. Před náma zabradlí, silnice se rozšĭřuje na tři části, jedna rovna, jedna DO leva a druhá do prava. Vedle nás modrá kulatá značka s obrázkem panáčka a cyklisty. "Ty wole, kde to sme?" Když tu najednou zrak nás všech byl upoután velmi podivným detailem. Přečhod pro chodce. Jenže nĕjakej divnej. Když jedete po silnici a zastavíte v autě před přečhodem, tak pruhy vidíte kolmo na sebe (defakto takhle "|||||"), jenže mi je viděli před sebou vodorovně (tedy "===") a pak nám zapálilo. My sme normálně jeli autem, kolem půlnoci, po stezce pro cyklisty a dojeli sme po ní až na chodník a stáli sme na něm na přečhodu pro chodce. Paxe ozvalo "Ty wole, dupni na to a jeť pryč!!!"

Takže sme jeli. No my sme se nasmáli jaxvině. Hrubost, hrubost a ještě jednou hrubost. Nĕjakým záhadným způsobem sme DOjeli až k Tesku, tedy nepočítaje v to, že když sme jeli po výjezdu ze silnice k nákupnímu centru, taxe že se jede po takový štyřikrát DO spirály zahnutý silnici, kde musíte mít volant stočenej furt do prava, hlava se motá a milej V. to vykrosil snad devadesátkou... Když sem vylez na parkovišti, byl sem zcela na sračky... Začali sme zase rozebírat přečhod pro chodce...

V. říkal, že mu ta cesta připadla divná už na začátku, prostě mu na tý silnici chyběli bílý krajnice, přerušovaná čára, ale to že bysme jezdili autem po stezce pro cyklisty ho nenapadlo...

A paxme xodili po tesku, užívali si žravou, hlavně Z. a jeho kombinace paštika, rohlíky, kofily, salát, fanta, gumový medvídci a jakési želé... A ještě jeden špek a urááá domů... Ještě sem si dal StarTrek I. a šel spát...

19.5.2002 - 00:23 nuda nuda nuda

plantage. koukal sem tedřka po dlouhý DObě na film v týfce. fakt děsná sračka. Nĕjakej akční kousek s Vandamem. Byl sem se vysrat a mám nĕjakou psavou. Co taky s wolným časem. Fakt jak sm bez televize, a je to nĕco přes měsíc, přestala mi ouplně xybět. Docela sem se při tom filmu nudil. Zoufale, buďto bylo tím, že sem nebyl zhulenej a nebo sem dopředu věděl, jak to dopadne. A nebo sem si vybral blbej film. To nevím. Koukal sem před tím xvili na Indiana Jounse. Taky mě nĕjak nevzal, a to sem ho kdysi dávno děsně žral. Nu, moje fantazie se přesunula nĕkam jinam. Stejně jako tenhle deník. Psát furt vo hulení je nuda, je lepší se zabezvat životem. Dělá taky hustý kousky. Jaxme včera jezdili tím autem tak kamos říkal historku, jak šel nĕkde po městě (NEWím jestli v Pze

nebo u nás v Přelouči), ale prostě na ulici byla nějaká ženská, vykasala si sukni, a vychcala se přímo na ulici do kanálu. Nebo tak, za bílého dne, na ulici plný lidí. Prej docela nexápal. No..... sem nějakéj přihouklej, venku zpívaj opilci, a začíná se mi xtít spát.

S tou láskou je to stejně v háji. Hodně lidí vokolo mě říká, že wod nešťastnýho zamilování je třeba zdrhnout... Myslet na něco jinýho, něčím se zabývat, dotýchnou si děsně zvošklivit a znechutit a bejt na ni nasranej. Některý to řešej tak, že o svých bejvalých láskách hovořej jako o děfkách, swiních, kurwách a krávách. Jenže stejně je poznat, že je to jen taková marná snaha něco překrejt, vždy tam dole někde uvnitř ega zůstane něco dobrýho a hezkýho, co nezabijete. Prostě se nedokážu nasrat a říkat si " , že je to svině, kráva..." atd. Na to nemám žaludek... To byx se spíš musel vyblejt sám nad sebou... Kam to s tímhle přístupem dostanu... ? :-))))

Vesele, vesele, nese se pečené sele. Xaxá... Jo, abyx se vrátil k tomu filmu, tak to byla ouplná totální (nexci říct, že emerická) blbost. vo nějakým xixtovi co byl tajnej agent, nějak ho jako zašili a wodvezli na nějakéj tajnej wostrof, kde bylo hafo jinejch tajnejch agentů. Tyhle tajný agenti byli bejvalí nepřátelé, který zde vegetili, protože jiný tajný agenti z jinejch tajnejch služeb je tam převezli, protože neměli nijak žaludek je zabít. I mezi těmehla tajnejma agentama byli tajný agenti. Špehovali se navzájem a špehovali i ostatní světový tajný agentury. A tenhle agent utek, aby se na někom pomstil, kDO mu odvez manželku a nexal ji porodit dítě. No a ten VanDam odjel někam DO holandska, kde nafštivil svýho známýho tajnýho agenta, kterej dělal pro ouplně nečekanou tajnou službu, aby wodjeli do řima, kde za dozoru všech tajnejch služeb a hafo tajnejch agentů, kde po několika honičkách a spoustě sqěle mrtvejch civilistů, zachránil dítě a manželku a utek za pomoci svýho přítele tajnýho agenta. Jo, a jako karatista uměl spoustu sqělejch tajnejch triků... Třeba roztáh nohy akovým způsobem, že málem přišel wo koule. Docela slušný digitální triky. Hodně dobrej je ten, kdy naanimovalu karatistický zápasí. Nohy sem , nohy tam, lámání prken... Prostě možnosti moderní výpočetní texniky.... :-))) Du spát a užívat si krásných snů.... Zdaj se mi někdy moc dobrý.... :-))))

13:19 -

Nákupní horečka

"Miláčku, docházej nám zásoby. Lednička se jeví jako zcela prázdná," řekl v pátek večer. "Co když se přestanem milovat?" Začínal se bát dnešní noci.

"Nemusíš se bát, zítra zajedem DO hypermarketu," řekla a otočila se na bok. Zdálo se mu, že usla. Po dlouhý DObě byl DOma večera a DOcela se těšil na dnešní noc. Vstal z postele a šel DO kuchyně. Otevřel ledničku a podíval se do ní. Krabice s mlíkem, salámy, sejry, paštiky a nějaký maso se na něj smálo z o tevřený ledničky. Ať se díval jak se díval, nikde nemohl najít ty známý balíčky s nápisy láska, milování, chuť na sex, nákupní horečka a všechny ty chutě, který potřebuje ke svému životu. Naštvaně zabouch dveře a na displeji viděl výsměšnou hlášku "Je potřeba doplnit základní lidské city a emoce. Navštivte nás - NÁKUPNÍ CENTRUM HOSTIVARĚ - splníme všechna vaše nejtajnější přání." A v barvě uviděl šťastnou rodinku.

"Ještě, že nemáme děti, to už bych finančně neutáhnul," pomyslel si a vzal ze skříně nějakou polívku v prášku. Obsah vysypal do keramickýho hrníčku, zalil kupovanou balenou vodou a celý to vrazil do mikrovlnky. Otočil spínačem na značku pro ohřívání polívek a šel do obýváku. Vyndal si ze šuplíku krabičku, odsypal si něco zelenýho materiálu na stůl a zbytek vrátil. "Cink," ozvala se mikrovlnka, když byla polívka hotová. Vzal utěrku a vyndal hrníček ven. Nesnášel tyhle moderní věci, nějakéj idiot vymyslel způsob, jak na tyhle polívkový nádbky dostat při každým ohřívání reklamu. Byl to nějakéj šilenej vynález, kterej využíval toho, že veškerý spotřebiče byly připojený ke globální síti. Mělo to nespornou řadu výhod, jako že váš kávovar dycky věděl, kde je nejlevnější kafe nebo mikrovlnka si dokázala od výrobce sama stáhnout další a další programy pro vaření a pečení. Nebyl problém získat recept třeba na housenkovou pochoutku domorodců z Nový Guiney. Jenže za tyhle výhody ste byli furt pod kontrolou, nikdo přesně nevěděl co ještě všechna ta zařízení odesílaj ven ke svým tvůrcům. Každěj byl sám sobě velkým bratrem. Polívka už vychladla a tak si ji přenesl k televizi. "Polévka z Vitany, vaše každodenní láska," smálo se na něj z reklamního proužku. "Kurva, to mě sere."

Na zelenou hromádku vysypal trochu tabáku a promíchal jej. Vytáhl papírek a zeleno-hnědý mix DO něj nasypal. Ubalil si jointa, pohodlně se natáhl, dal si pod hlavu polštář a labužnický si připálil. První

nádech si podržel dlouho v plicích, než jej vypustil na onen svět. "Konečně klid," prohnalo se mu hlavou a DO druhý ruky si vzal polívku. Raději se posunul DO takovýho polo lehu, polo sedu, aby si horkou vodu nevyžil na pyžamo. Zapnul tývku, občas natáhl trochu kouře a usrkáv polívku. "Á já... Zeleninová, tak tu nesnáším. Co nadělám, novou se mi vařit nechce." V televizi dávali nějaký přiblížený pořad. Jakejsi magor měl pozvaný nějaký lidi a řešil jejich vztahy. Byla tam nějaká hnusná tlustá ženská, co si stěžovala, že její manžel ji zahrnul se sestrou. Obecenstvo řvalo a pískalo... "Ááá teďka si pozveme vašeho manžela, čekala jste to???" křičel DO mikrofonu chlápek. Kamera přejela a odněkdu zezádu vyběhl chlapík asi metro padesát. "Tak vy jste se prý vyspal se sestrou vaší manželky," začal hnedka zvostra ksicht. "Nó, to musí být nějaká mejlka....," ozval se.

"Jaká mejlka! Dyk sem vás sama viděla, jak se valíte v naší manželský posteli!!" křičela hystericky tlustá oška, až se jí všechny špeky třásli jak sulc. "Ale miláčku, to se ti něco zdálo...," chlapík zase pokorně.

"Jaká zdálo, jaký zdálo, si děláš ze mě legraci???" křičela a vypadala, že nejní k zastavení.

"Tak si pozveme vaši sestru. To jste nečekali, co?" S úsměvem hulákal moderátor. Obecenstvo bylo v extázi a vzrušením křičelo z plnejch plic. "Že se nestydlíš!"

"Jak můžeš spát s takovou obludou!"

"Di se zvětšit"

"Proč ho nevopustíš"

"Máš ho tak velkýho, jako si sám???"

Z ničehonic se objevila další tlustá ženská. Ségra tý zneuctěný. "Tak vy ste se prý vyspala s manželem svý sestry?" Začal hnedka zhurta moderátor, kterej byl očividně spokojenej.

"No jasně, sám to chtěl," odpověděla s úsměvem.

"Ty krávo!" Zvedla se uražená manželka a nějakým divným způsobem přeskočila stolek a zcela zalehla svoji sestru.

Málem smíchy rozlil polívku. Bylo to poprvý co se za celej pořad zasmál. Jak pěkně letěla. Na obrazovce se objevila nějaká ochranka. Samý chlapíci v přiléhavých tričkách, pod nimiž se rýsovaly jejich pracně budovaný svaly. "Jestlipak sou umělý?" ,napadlo ho a vypnul dálkovým ovladačem obrazovku. Zavřel oči a zasnul se.

Najednou bouchly dveře a do obýváku vběhla Iveta. "Zase kouříš to svinstvo! Kolikrát ti mám říkat, že ve svém bytě to nestrpím."

"Vždyť je to můj byt," odpověděl a usmíval se. "No DObře, dobře, už nám došli zásoby a leze nám to nějak na nervy. Zítra bude líp." Odešla zpět do ložnice. Znova se natáhl a dokouřil zbytek marihuanové cigarety. Usnul a nějak neřešil, že bude muset ráno zá nákupy.

"Crrrrr," signalizoval zvonek sedum hodin. Naštvaně ho zamáč a vpadl z postele. Kouření to bylo dobrý, měl divoký sny. Ale příjemný. Osprchoval se, oblík a šel nastartovat auto. Mezitím se jeho žena fintila. Snad aby byla v nákupním centru hezká. Nějak to nechápal. Nasednul do auta, poodhrnul si vlasy za uchem a do konektoru zapojil modul s programem pro řízení automobilu. Tohle jediný na týhle době miloval z celýho srdce. Možnost stát se kýmkoliv, umět cokoliv, snít o čemkoliv. Teďka uměl řídit auto a muse jet do hypermatketu nakupovat nějaký sušený žrádlo a pocity. Nějaký idioti dokázali vyrobit tak bezpečný drogy, že se po nich mohl člověk cítit přesně tak jak chce, bez vedlejších účinků. Tytam sou pryč komunity feťáků, kteří potají nakupovali vod dýlerů héro, piko, trávu, hašíš a prostě všechny ty sqělý a úžasný substance, který dokázali připravit konzumentu neskutečný a pokaždý jiný stavy. Vzpomněl si na ty prosmažený roky, jaká to byla paráda. Nic neřešit, občas nějaká fet, aby byl veselej vejkend. Tohle všechno v rámci proti boje drogám přišlo vniveč, protože nějaký magor vyrobil nejdřív umělou radost, pak štěstí, lásku, nenávist, zlobu, patentoval to a začal na tom vydělávat pořádný balík peněz, kterej přestal končit o drogovej bossů, ale nýbrž ve vládami posvěcených společnostech, tudíž defakto v těch samejch rukách, jenže legálně. No jasně, jedinej vedlejší účinek byl, že látky byly návykový jak svině, lidi je museli kupovat čím dál tím víc, a furt ste potkávali ve městě vysmátý a šťastný obličej, nikdo nebyl nasranej, nešťastnej a nebo aspoň smutnej. Dyk i když pochovávali babičku, tak se kněz při čtení "Prach jsi a v prach se obrátíš," smál na celý kolo jako blázen a furt něco blábolil o písku.

Do nákupního centra dojeli v pohodě a v bezpečí, však aby ne, když za něj řídil program. Vzpomněl si, že se večer musí stavit u Boba a koupit nějakou trávu, už mu dochází, jediná jeho pořádná závislost. Neměl rád ty drogy v prášku, připadali mu nějaký moc jednoduchý, za to po dobrým jointu,

to je jiný kafe. Během krátkého okamžiku se uděje takových věcí, kterých byste si ani možná nevšimli, a to lvetu švalo. Vadilo jí, jak se na ní díval, jak říkal ty přerývavý zhulenecký řeči, vadilo jí, že pak na první pohled vytuhl a odmítal se ní bavit. Někdy nebylo o čem, pokud nebyla na práškách (jak posměšně těm balíčkům se suchým práškem, kterej se sypal do vody, říkal). Nechal počítač ve svý hlavě zaparkovat, vylezli z auta, lveťa šla pro vozík a on našťvaně koukal na ten dav lidí pohybujících se ve dvou proudech dovnitř a ven haly, kroutící se jako had v agónii. Jo, jako v agónii mu připadal celej ten dnešní svět.

21:38 - poznámka autora: ty wole, já sem v prdeli... co mám dělat?????????!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
pokračování příště..... Zejtra.... Nebo resp. dneska večer...

21.5.2002 - 23:09 tak co vlastně teďka dělám

No přesně v tuhle chvíli sem zhulenej.

Mám celotejdenní školení na který sem zapomněl. Takže sem musel zrušit těch pár sxůzek, který sem měl. No celý dvě. A vyřešilo se to tak nějak samo. V pohodě. Hustěj do mě věci jako datawindow, ODBC, transakce, powerbuilder a ták. Prostě prdel, hlína a hlavně celkem nuda. S jediným potěšujícím zjištěním, že jak mám za sebou něco programování, a že ho už teďka skoro wůbec nepropaguju, sem sxopen poxopit hnedka něco jinýho, jako třeba powerbuildera... stačí si s ním chvíli hrát, abyste zjistili, že skripta sou napsaný tak fikaně, že do vás něco na začátku nahustěj, co a jak, kam se má kliknout, aby to pak dál použili někde jinde, ale už bez popisu. no prostě klasický skripta.

žádná síla, žádná moc, nezmění mé vědomí, mé ego, mých několik oblíbených JÁ.

Příkázání první

...Zapojili se do proudu lidí a nechali se strhnout davem. Byli vcucnuti, jakoby podtlakem, do ohromný nákupní haly. Tisíce regálů, tisíce lidí, tisíce reklam nabízející vám právě to nejlepší, nejlevnější, nejúžasnější, nejkrásnější, všechna ta nej.... "Zase až tam dozadu," blesklo mu hlavou, "kdysi tam bejvávali rohlíky, teďka to svinstvo," a s odporem se podíval na regál plnejch všelijakejch rohlíků v prášku. Žrádlo pro psy, kočky, kanáry, králíky, činčily, myši, potkany, morčata a veškerou tu domácí havěť, všechny ty granule, umělý kosti, geneticky zmutovaný seno, rachot. A někde tam vzadu se skrývaly balíky s umělýma emocema. Minimálně třicet minut trvá, než jeden dojde na konec haly, musí projít okolo všelijakých lákadel, který na vás blikaj nalepenejma reklamníma pruhama, na kterých můžete vidět, jak nějaký svalovec leze na skálu popatlanej nějakým svinčikem proti pocení, a na hoře čeká roštěnka (pozn. autora: teďka sem xtěl napsat "kundička", ale kurwa... už sem to napsal... :-)), která tam dojela autem s hláškou "to je důkaz". Zcela nelogická reklama. Místo, aby si namázl místa, kde se potí, taxi namázne prsty. Takže místo, aby klouzal, bude drhnout. No, nic, jeho problém.

lveťa vytuhla u regálů s jídlama, zdá se, že přemejšlela jestli má koupit svíčkovou v prášku s knedlíkem v prášku, nebo guláš v prášku s těstovinama v prášku. Znudeně se rozhlížel po okolí a pozoroval ostatní, hodně lidí koukalo stejným nepřítomným pohledem, "takže na tý sakrální extázi stejně asi něco bude," blesklo mu hlavou. Vozejk se jim pomalu plnil různějma nesmyslama, měl takovej pocit, že zahlíd i ústřice v prášku. Konečně dorazili k ženou vytouženému místu. Regály s emocema....

Jó, má to pokračování...

23:53 - Teďka sem dostal dobrej nápad. Jistou dobou řeším totiž problém, kam tímhle psaním směřuju, staří věrní čtenáři dobře vědí jak to všechno začalo, jaxem psal a co sem řešil za problémy.

Jenže se to tak nějak časem posunulu někam jinam, je to samořejně dobře, protože psát jen vo hulení mě už taky nebaví, i když má pořád velký vliv na to, které z mých já, zrovna něco píše... :-)) A tak mě napadla povídka na pokračování, zrovna jako "Nákupní horečka" (s podtitulem sobotního dopoledne). :-))

Ale teďka sem si vzpomněl. Jaxem na tom školení, taxme na učebně s kompama, samozřejně, že? Jak jinak.. :-)) Ty sou zapojený do sítě, s nastavením gejtweje. No, jenže podle mé skromné domněnky prostě na fajrwolu zakázal z tý učebny přístup ven do Netu, a bylo nám doporučeno, že když si xcem na poštu, ať dem na chodbu k počítači. Teďka si to představte, asi dvanáct xixtů wod počítačů, každej závislej na Internetu, během školení se nedá na moc dlouho odběhnout, takže většina věcí se vyřizuje během pauz. Z toho je tam asi pjet slováků, který docela ukrutně komunikujou s domovinou. Takže dochází k situaci, kdy je někdo u počítače půl hodiny, a wokolo v křeslech posedává šest typů, jeden dělá, že si čte noviny, ale ruce se mu klepou, drugej furt míchá kafe, třetí si podupává nervózně nohou, já sedím na židli a dělám, že mě vůbec nesere, že se nedostanu k netu, a pozuruju ty wostatní, jak dělaj že je to taky nesere a přitom něco nevědomky dělaj... Prostě maséřina. Už sem vážně zauvažoval, že na ty NTyčka naistaluju redirektor a budu hepy..... :-)))

Každé JÁ má právo na život ať je sebejaké chce být. Nikdo nemá právo ho zabít.

Příkázání druhé

ps: Že bych začal věřit tomu co píšu? No to bych asi zmagorel.... :-))

22.5.2002 - 18:01 čtvrtěční dusné pozdní dopoledne

ziwot panacku me sere.... nejak me furt nebavi hrat roli spokojeneho cloveka... nebavi me se smat, kdyz nemuzu, nebavi me se rozhlizet, nebavi me se pretvarovat... tomu se rika amok.....

Příkázání třetí

23:59 - Taxem to stihnul ještě před půlnocí. Sem čtyři hodiny zápasil s Keonem, a tak nějak se tváří že funguje, ale přitom se neautorizuje vůči CA. Tak fakt newím. Asi toho je na mě moc.

Jo lidi, sorráč, že je to takový temný, ale furt je to tak lepší, než kdybych si teskně hučel hlasitě. Přečtěte si někdy něco od Henryho Rollinse, to je zpěvák Rollins Bandu - xa zcela nečekaně.. :-)), tou sou parádně hustý a nasraný texty. A vzhledem k tý jeho figuře a kerkám na těle... No hustý, jenže won určitě nejní násilnickej, ba naopak je velmi - co vím - vzdělanej, jen je holt nasranej, a to pořádně. Nijak se mu nedivím a jeho nasranost xápu. Je něco jako můj smutek, je hrozně nasranej a nemůže jít a rozbítet auta, wokna a zabítet lidi. Je nasranej, ale nemůže ničit, i když je to určitě snažší. Holt, když kulka mířená na něj, zabije přítele.... Ale vzít bouchačku a jít se pomstít určitě neudělá. A psaním to dostává z těla ven. Stejně jako já sem děsně v prdeli, fakt naprosto děsně úplně totálně v hajzlu, někde tam na dně, mezi těma největšíma sračkama jaký si dokážu představit, s rukama nad hlavou, snažící se rozmáchnout, abych začal zase stoupat ke hladině za vzduchem, kterýho mám kurewsky málo. Jenže vím, že to co proběhlo holt proběhlo, a tak že se hlavou honějí i myšlenky BSOD (pozor, to je jistý pokus o náznak přes terminální stav MS Win, zvaný též Blue Screen Of Death, aneb "Modrá smrt"), jenže existujou jistý důvody, který mě zatím nutěj tuhle variantu zamítat, protože by fakt nic nevyřešila. Tohle je na BSOD to nejhorší, protože je to řešení zcela ouplně na howno, protože problémy se tím neodstraněj... Ale pohodlný řešení to je, jenže v mým případě je problém, že nuž kterej mám jej tupej, taktěž i poslední žiletka. Je tak tupá, že když sem se včera holil, rval se vousy málem i s kůží... I když jedna neuzavřená sázka zapříčiní, že to možná udělám, jelikož se mi nechce přijít aspoň o tenhle jeden bezvýznamnej úspěch. Ale hustý vítězství... :-)) Ale mám ještě hafo času... než vyvstane tahle otázka na aktualitě.

současnej stav je takovej, že sem fakt v řiti, sere mě cokoliť, a dneska mě výmečně extrémě srala městská doprava a lidi v ní, jenže je tu ta maska spokojenýho vytlemence, kterou maskuju to zoufalství. Který je holt můj problém, umocněnej tím, že to bylo fakt zasraně silný... Těžko vysvětlovat...

Nebudu pít svoje chcanky.

Přikázání čtvrté

Du spát.... Sem nějakěj přetaženej.... A kurwa, teďka sem vzpomněl, že budu muset zaktualizovat hustý sajty, mám doma připravenej wodkaz na další deníček, taky to bude určitě hustý, až se začnou kupit záznamy.... Nejsem jedinej ujetej, ale nýbrž je nás celá sbírka.... :-))

Holt problém je ten, že svět je divnej. V úterý sem hodil hlášku, když sem byl na Václaváku, že mě to tak sere, že byx se nejradši svlík a vyhonil si jen tak z prdele ptáka. Jenže, průser je, že by asi nikdo nepochopil, že de jen o vtip.... A tak jedna věc sou nápady a druhá skutečnost...

24.5.2002 - 18:35 prsí a trava se huli

sedim na hajzlu a seru. za mnou, kdesi za stenou sou odpadovy trubky. najednou slysim jak tece woda, xvili nic, kdyz tu najednou se kdesi ve vyssinach ozve temny huceni, který zesiluje. Pak mi za zady s rachotem prosviští chuchvalec papiru a howna. Proste moc hustej zazitek. Jenze sem si konecne uvedomil a pripustil (to hlavne), ze je ti sice fajn, poslouchat howno jak leti z wejsky trubkou do kanalizace, ale lepsi je si predstavit tu krasnou rostenou, která to byla puwodne... esli mi rozumite...

Neplanovana akce... jedu si dat ecko do Strakonic.... :-)))

25.5.2002 - 13:20 sou bota

13:20 -

Z éčka sešlo. Se to vyvinulo tak, že sem s nim minul. Moc mi to ani nevadilo. Prdel byla i bez toho. Když sme jeli ze Strakonic nazpět do Prahy, zkouřený ouplně maximálně, zabraný do poslexu rádia, najednou Oldík brzdí a kamsi zatáčí. Si říkám co blbne a najednou si všímám jak u wokýnka stojí nějakj xixt s baterkou v kontrastní vestě s nápisem "Policie". "Ty wole, co se děje??" mi prolftlo hlavou, když flojd začal hustit "Dobrý den pane závodníku, víte kolik ste jel?", "wodkad jedete?", "pil ste něco?".

"Nepil"

"Dejchněte na mě."

"Klidně"

"Vy ste kouřili mariuhánu, vidíš ty skelný voči a krví podlitej zrak," hustil něco v tom smyslu. No prostě mazec, jeden xixt xodil wokolo auta, furt si něj swftil. Jenže nakonec se vše vysvětlilo, Oldík pokutu nezaplatil, protože fakt vyšlo najevo, že flojdi prostě v tu jednu ráno stavj všechny auta a zkoušej to na každýho. Protože rychlost si neměřili, ale jen prudili, a Oldík by stejně nic do balónku nenadejchal, rozloučili sme se s tím, že si nakonec policajti odváželi Cannadent, což je legální produkt proti oparům, bolením zubů, kterej se začal vyrábět a R. měl shodou okolností vzorek u sebe, a navíc dostali brožurku, která se dala koupit na MMM2002 "Pravdy a mýty o marihuaně". Prostě rachot, dost silně sem to nepobral... Ale xlapíci taky v pohodě, protože z jednoho ještě navíc vypadlo, že má doma asi pjet let pár semínek, tak byl obdařen radou, že je dobrý kupovat konopný

semeno, který se dá jako krmivo opravdu koupit - u nás jej mají v krmení pro papoušky, a dávat jej slepicím, protože pak jsou vejce kvalitnější. Hustý, dost hustý... :-))

Paxem si ještě vzpomněl, že newim jak by se panáček tvářil, co sem prováděl minulej týden s kámošema na cyklostestách... :-))

Jináč sem měl včera hlášku, že nejní dobrý se po nešťastný lásce zabývat téma post-sračkama, ale lepší je tím před tím, tak to taky nejní dobrý... Ouplně nejjednodušší je se na to prostě vysrat a vyzvrátit se do starejch kolejí. A proto sem si dal jointa. Jo, je mi furt ještě smutno, ale už to nejní takovej ten brutální, nebezpečnej a vražednej smutek. Holt jen smutno na duši. Nasrat se ni nedokážu, proč taky, to kotě si to nezaslouží, navíc mi to prostě nic nedovolí. Holt je to tak, ne jinak, nezmění se to, a já nic už neovlivním. Prostě se tak nějak nechám unášet proudem života sem a tam, nehodlám nijak řešit jakýkoliv stavy, buď jo a nebo ne... "život je takovej, a jinej nebude, puberťák onanuje a mě to nevaď" (pozn. autora: vykráčka :-))

V pátek sem se byl na sebe hrdý. Sám sebe, egoistická radost a hrdost nad sebou, že sem fakt dobrej. Byl sem wodpoledne řešit problém s RSA Keon Desktopem, kterej se xixtům nepodařilo nainstalovat, resp. to jo, ale nakonfigurovat a rozhodit ne... No viděl sem ho defakto podruhý v životě, protože poprvý sem si to zkoušel u sebe na noutbůku a nezadařilo. Ztrávil sem tam nakonec asi tři hodinky, během kterejx sem to fakt dal do kupy, rozhodil sem ho v Standalone režimu, protože instalovat CA se mi nextělo, jelikož je to docela záležitost na dlouhou dobu. Jedinej problém je, že ještě newim jak ho donutit používat Smard Card čtečku, takže zatím chodí přes Virtual Card. Ale nátěr, vypad sem asi v pjet, zdrxanej jaxvině, ale kurewsky potěšenej.... :-))

čtu si poštu a wobjewil sem zajmawej mejl co přišel z jedný firmy, kde administrujem síť, faktsem se pobavil. Posílal ho xixt, co má hrdě majl security@XXXXX.cz:

Na našich počítačích (kanceláře bezp. oddělení) se objevil následující problém :

1x až 2x za den se stane, že při práci s wordem se najednou objeví okno Dr. Watson - chybové hlášení (nastala chyba aplikace, narušení přístupu) a word přestane fungovat, dokument se někdy uloží a někdy ne.

Žádám Vás tímto o opravu závady při nejbližší návštěvě vašeho zaměstnance v naší firmě.

Děkuji a zůstávám s pozdravem. XY

No nezasmáli byste se nad tím??? :-)))))

Existuje strašná spousta lidí, který jsou zavřený ve svejch světech, ve větších skupinách lidí se nijak neprojevuju, žijou svejma světama počítačů, gramofonů, obrázků, psaní a všeho možnýho. Žijou, dýchaj, mluvěj, smutněj jen ve svejch malejch skupinkách, kde se všichni znaj, a ven don okolí se projevuju svojí činností. Někdo nemůže dát světu svoji řeč, a tak dává svý myšlenky, svoji muziku, svý programy... Jo, je to dobrá prdel... :-)) Vesele, vesele, směje se sele... :-))

26.5.2002 - 15:55 ne a ne a ne!!! zejtra prostě nedělám!!!!

Nátěr. Fakt už newim co se mi může stát. Nechal sem u Oldíka v autě bundu. Včera mě to ještě nesralo. Dneska sem zjistil, že sem někde nechal část telefenu. Byl sem domluwenej s Jáxymem, že se srazíme. Ani newim, esli sem našel správný číslo, když se mu psal z netu wod kámoše, že sem bez telefenu. Navíc má jeden známej v DivXu film wod Lynche "Eraser Head". Xtěl sem si ho stáhnout, taxem xtěl udělat místo na disku. Můj domácí počítač nenastartoval. Mám takový podezření, že je v hajzlu buďto procesor, paměti a nebo videokarta. Jenže se mi nexce to nějak řešit, nexce se mi kupowat zase nějaký posraný komponenty, prostě mazec. Jenže musím říct, že

tohle sou takový problémy, že se jim směju, protože sou takový ubohý. K ničemu. Problémy nicky..... :-))

Další věc je, že sem v poslední době psal hodně temný věci. No, nevím jak to působí na xixty, který mě neznej, ale myslím, že z toho muselo mít spousta lidí divnej pocit. Třeba ohledně BSOD. To co sem napsal, sem napsal, je to moje forma terapie, samozřejmě, že nejradší bych vylez na Václavák a začal řvát na celý kolo takovou silou, že by se domy třásly a wokna vypadávaly. Jenže nejní to v lidskejch silách (nebo aspoň v mejch), tak prostě a jednoduše řvu na papír (resp. mlátím do klávesnice) a snažím se ty stavy dostat ven z mýho těla, z mý hlavy. Protože, kdybych si je nechal, tak mě doopravdy zničej.

Krom toho sem byl teďka venku, a sotva co sem vyrazil, začalo xcát jaxvině. Čím dýl sem šel tím víc xcalo. Klasický xcaní. Olověně šedivý nebe, a jen drobný provázky ryxle padajících kapek..... Kap kap kap kap kap kap kap....

19:05 - Jo jo, byl sem si dát u Labe špeka. Jen taxem koukal na řeku jak teče kupředu. A nad ní pár racků, lítajících si nad hladinou a hledající potravu. Bzzzmmmm... Proletěl mi wokolo hlavy sršáň. To, kdybyste nevěděli co to je, tak to je taková přerostlá vos, která když proletí kolem vás, vzbudí zaručeně pozornost. Takovej lítající sud s jedem, ale neskutečně krásnej. Jen tak na pohled, jak si letí, velkej žlutej flek na ploše prostoru. Žihadlo mi nedal, protože sme drželi ve vzájemné úctě, von mi dal klid a já jeho nexal na pokoji. Proto mi xvíli lítal wokolo hlavy a možná testoval co vydržím. Já prdel staženou, aby mě nebod... Sem seděl a pouštěl do vzduchu konopnej dým. :-))

Věci se začínaj obracet k lepšímu. Počítač po úderu levou rukou zafungoval. Už sem v to ani nedoufal, telefén se našel, ale v Praze, bunda taky nejpíš... :-))))) SMSku co sem posílal Jáxymoj, sem taky poslal na správný číslo, jaxe můžete dočíst v **tomhle deníčku**. :-)) Mimoxodem panáček má fuck děsně hezkej guestbook, akorát sem mu tam nexával mesydž a newím esli se uložila, páčto ani po refreshi se mi moje hláška newokázala... Ale treba tem někde potwúrka je, ale nějaxe stydí vylízt na veřejnost... :-)) Což mi ještě připomíná, že mi panáček posílal mesydž po ajsýkjů, že se mu strašně liběj Aphex Twin, že sou fakt hustý.... No to si, xixte, ještě neviděl videoklipy... ;-)))))

Když budu v prdeli, nezaměřím se na qalitu produktů řady Windows.

Příkázání páté

Říkám si takhle: "Vítej naz5 do reality, wole....." :-)))))

28.5.2002 - 16:26 **vyxutnejte si tu novou jarní vůni**

... s přichutí jarního šilenství zvaného láska k ženě (pokud ste teda na muži, kteří sou na ženy... :-)) Nestiham, zoufale naprosto nestiham. Nečekanej byznys, mam hafo prace..... :-((((

29.5.2002 - 0:13 **O pocitech**

Nexci psát o počítačích. Nesperou mě, ale unavujou. Hlavně po dnešku. Zvláště, když musíte dělat xytrýho v okamžikách, kdy naprosto nevíte co s tím problémem dělat... Prostě mazec.... Ve 23:00 na Míráku, volám Jáxymoj, že to zase nevyšlo, snad dnes (jako ve středu) se srazíme. Problémy se přesunuly, zdá se zdárně na čtvrtek, ale sem zvědawej esli se něco neposere, jelikož sem koupil

lístky na Ozfest, sem moc zvědavý na Tool. A možná ještě Slayeri.... Ale ty Tool.... mnoooo.... :-
)))))))))))))

Dete si tak po ulici a koukáte po dívkách, protože některý se vám děsně líběj. Stejně tak, jako se podívám na krásnou sochu, obraz, fotku, film, stejně tak se díváte po ženách, dívkách, roštěnkách. Pohled klouže z jedny tváře na druhou, nasedáte do tramwaye a jedete v před. Přemýšlíte nad svýma stavama svý duše, koukáte z vokna, světla se míhají před zrakem, jedno za druhým, postupně spojovaný do jedny bílý linky. Tramway nejede. Vystupujete a přecházíte na metro. V dálce je slyšet temný hučení blížícího se červa, jenž si to rychle uhání, hluboko pod zemským povrchem, z jedny stanice do druhý, vyplivuje a požívá lidi. Hluboko pod zemí pulzuje život, v tepnách pod městem se přelevá život z jedny části města do druhýho. V datovejch kabelech protýkají data, jenž možná umožní někomu přežít. Sedáte si do metra a upadáte do hlubokého snění.

Nejhorší je snad milovat a nevědět jak předat, jak uchytit, jak najít aspoň něco společnýho. Hledáte, díváte se, řešíte, brečíte, smějete se, hřešíte na svý já. Chcete se nacpat drogama a změnit si svý vědomí, chcete utýct, neutečete. Dožene Vás. Šlapete si na paty, když, jak splašenej kuň, pádíte ulicí a zdrháte před svým stínem. Neutečete mu. Se stínem je nutný se sžít. Našel jsem svoji inspiraci. Když píšu myslím na ní, život stranou. Jednou si svou inspiraci odeběru až na dno. Pak bude vše v pořádku. Dojde-li inspirace, je konec. Ste mrtvý. Tak proč si svou múzu zabíjet a odtrhávat z těla, když je možný ji využít? Nebo zneužít??? Otázka pohledu. Každý trip jednou zkončí a jaký je dojezd, záleží jen na vás. Jednou sem měl debatu s Pájou, kdy mě označil, že sem magor, když vidím lásku jako trip, prej přirovnávat ji k drogám... Jenže nejní von to doopravdy trip? Vejlet životem? Celej život je defakto trip, tak proč si ho pořádně neužít, když už ste se zrodili jako přírodní zásobárna drog všeho druhu. Záleží jen na vás jestli podlehnete a necháte se řídit. Mainstream. Jste svejma klientama připojený k broadcastovému vysílání televize, rádia, novin.... Necháváte se řídit někým, kdo má prdel z toho, jak krásně ovládá takový hafo lidí. Radši si svý klienty vnímání, který má daný od okamžiku zplození, pomalu odpojju a nahrazuju svejma vlastníma, nebo když to nejde, taxe je aspoň pokouším hacknout, tak abych získal další pohled na svět.

Řešil sem s Waškem jednu otázku. Kdysi sem v televizi viděl pořad věnovaný bláznovství. Bylo to docela zajímavý, protože tam mluvili například lidi postižený schizofrenií. Ale je to takový divný, protože borec tam vykládal, že viděl boha, a že je celej modrej. Za to ho chtěj soudně zbavit svéprávnosti. Docela sem to nechápal, proč by probůh někdo nemohl vidět boha, a ten byl modrej. Já viděl taky spoustu věcí, a nevím co by mě mělo na modrým bohovi přeqapit. Nevím proč by někdo nemohl vidět modrýho boha???? No a Wašek mi řekl, že mu to taky připadá zcela normální, protože v Indii uctívají modrýho boha, Shiva jeho méno jest, a kdyby tenhle chlapík žil v Indii, tak mu lidi nosej jídlo a uctívají ho jako světce, dopřávají mu čas na další komunikace s bohem. Jenže chlapík žije u nás, a tady se modrý bohové nenosej. Jo, kdyby snad vykládal, že mluvil s panenkou Marií, to by se jáma, kde by žil stala poutním místem a xodili by za ním křesťani z celý Evropy. Jenže má pech, modd a řáký idioti ho xtěj zbavit svéprávnosti...

23:10

V prázdným městě,
prázdnou ulicí,
v prázdný tramvaji,
volný místa k sezení.
Jak barevný houbičky,

seřazený za sebou,
umělohmotný sedačky,
čekaj na okamžik,
kdy přijde člověk,
a sedne si na jednu z nich.
Lidi přicházej,
sedaj si,
lidi vstávaj,
odcházej do deště.
Jedu šestadvácou na Hostivař,
prázdnou tramvají,
v hlavě se mi honěj,
uvízlý zbytky hašiše.
Jakoby tu chyběla,
přítomnost,
mizí každým okamžikem,
písek sypající se,
škvírami mezi prsty,
rozdírá kůži,
do krve,
jak tupý žiletky.
Budoucnost,
jako by tu nebyla.

Dostal sem hlášku z Teplic, že mejm textům nejní občas rozumět, že si je musí panáček číst i dvakrát po sobě... :-) Já to беру jako poxvalu, protože když se vracím k nějakýmu čtení, беру to tak, že je to dobrý čtení, protože mi dává víc, než jen příběh. Přemejšlím nad tím, co tím ten xixt vlastně xtěl říct, a protože nevím jak žije, co zažil, po čem touží, vo čem přemejšlí, taxi to musím vztahovat na sebe a přemejšlet... A to je tááák božííí... Mít rachot v hlavě je mnohem lepší, než nemít žádněj.. Jo kurňa, dvě věci.

a) Sem měl spixa s Jáxymem, a taxem naň čekal u koně. Si tam tak stojím, dávám si cigáro, a tu vokolo mě projde týpek, řek bych, že trochu retard, ale móóóc hustej, protože toho koně wobešel asi pjetkrát po sobě a pořád děsně obdivně koukal vzhůru. Prostě by mě zajmalo, jak jeho svět vnímá tu ohromnou masu bronzu.

b) Jel sem wod kámoše ze zkoušky metrem, čekám si tak na příjezd vlaku a těším se jaxi sednu. Celkem sem yl zhouknutej. Metro zastavilo a přede mnou nevosvětlenej vagón. To už mi bylo jasný, že tímhle musím jet. Sednul sem si doprostřed a čekal. Vjíždíme do tunelu, na koncích vozu září připojený vagóny, jinak tma. Za woknama se občas mihnou nějaký světla, jako v břiše červa. No, prostě sem si to pjekně dal, a musím poděkovat, že Pražské dopravní podniky takhle hezky myslej na zhulence... :-))))

Krom toho sem dneska uklízel. Fuckt humáč.....

30.5.2002 - 11:32 Tool

Dneska du na Tool. Takže séru na dnešní den... Proto dneska aplikaju svůj nejoblíbenější příkaz na maskovani nicnedělání:
tail -f /var/log/messages

31.5.2002 - 08:58 **TOOL!!!!!!!!!!!!**

Kurwa, kurwa, kurwa!!! Tool byli tak neskutečně HUSTÝ!!!!!! Naprosto neskutečně dokonalá show, brutálně parádní trip. Okomentoval jsem je: "Ty wole, to sou takový swině, takový luxusní swině". Muzika, videa sou fakt dokonalý, ale to co sem viděl... Prostě sem z nich nadšenej...

Jinak ty ostatní kapely stály celkem za nic.. No možná Slayer, to sou dobrý bubáci... No a Ozzyho sem už neviděl, resp. asi půl hodky, protože ... no nic moc... A taxme šli pryč, protože BAF prohlásil, že si nechce Tool přeplácnout Ozzym....

Dneska večer mě bude čekat Adam...

MOUdREJ NAViGátOR

